

„**cserébe miénk
lesz az öröm
teljessége.**”

Életige

(Lk. 14:33)

„Mindaz közületek, aki nem mond le arról, amije csak van, nem lehet az én tanítványom.”

2004. szeptember

9

Miért olyan fontos Jézus számára az anyagiaktól való függetlenség, hogy követésének elengedhetetlen feltételévé teszi?

Azért, mert létünk legfőbb java, az igazi kincs: Ő maga!

Ezért szólít fel minket arra, hogy távolítsuk el mindazokat a bálványokat – különféle „tulajdonainkat” –, amelyek elfoglalhatják szívünkben Isten helyét.

Jézus azt akarja, hogy legyünk szabadok. Azt akarja, hogy lelkünk mentes legyen minden ragaszkodástól és aggodástól, hogy így valóban Őt szerethessük teljes szívünkkel, elménkkel és erőnkkel.

Szükségünk van az anyagi javakra ahhoz, hogy élni tudjunk, de maximális függetlenséggel kell használnunk őket. Készen kell állnunk arra, hogy mindent félretegyünk, ami az első helyet akarná elfoglalni a szívünkben.

Jézus a felebarátaink javára is kéri tőlünk a dolgainkról való lemondást. Azt akarja ugyanis, hogy úgy fogadjuk be és szeressük a másikat, mint saját magunkat. Jézus tanítványainak szívében nincs helye a fősvénységnek, nem zárkozhat el a szegények elől.

Hogyan éljük tehát ezt az életigét? **Ennek legegyszerűbb módja a „lemondás” és az „adás”.** Adjuk Istennek azt, hogy szeretjük Őt! Ajánljuk neki életünket, hogy használja tetszése szerint, készen arra, hogy mindig az Ő akaratát tegyük!

Mutassuk meg neki szeretetünket úgy, hogy szeretjük testvéreinket, ezért készen vagyunk mindent kockára tenni értük!

Még ha nem is vesszük észre, **sok kincsünk van, amit megoszthatunk** másokkal: Adhatjuk szívünk szeretetét, lehetünk leplezetlenül kedvesek, átadhatjuk örömünket, felajánlhatjuk az időnket és imáinkat,

közösbe tehetjük belső gazdagságunkat, vagy esetleg a holmijainkat: könyvet, ruhát, stb...

Azért a „mindenért”, amit elveszítünk, egy másik, végtelenül értékesebb „mindent” kapunk... miénk lesz az öröm és az **Istennel való közösség** teljessége. Igazi tanítványokká leszünk.

Történt egyszer, hogy...

Egy nagyon szegény negyedben lakom. Nemrég pénzt gyűjtöttem egy új focicipőre.

Foci a kedvenc sportom, és sokat focizok, mert benne vagyok az iskola csapatában is.

Egy nap jött egy ember hozzánk, hogy pénzt kérjen fia temetésére.

Arra gondoltam, hogy benne Jézust láthatom. Eszembe jutott az összespórolt pénzem és neki adtam.

Három nappal később nagynéném megajándékozott egy focicipővel, amely pont olyan volt, amelyet szerettem volna.

Michel - Valencia